

500 mia. kr., jfr. Bilag til Finansredegørelse 1996, p. 81, tabel 1.

Med hensyn til reduktionen af skattesatsen for personer, som vil modtage løbende udbetalinger fra private pensionsordninger, skønnes det at dreje sig om en nedsættelse på i gennemsnit ca. 10 pct.-point.

På baggrund heraf kan det med stor usikkerhed skønnes, at skattereformens nedsættelse af indkomstskattesatserne medfører, at den udskudte skat ultimo 1993 vedrørende privat pensionsopsparring i løbende ordninger falder med et beløb i størrelsesordenen 50 mia. kr.

Nedgangen i den udskudt skat vil vise sig som mindre skattebetalinger over de næste ca. 50 år, dog således at hovedparten af nedgangen vil fremkomme inden for de næste 30 år.

Andre elementer i skattereformen m.v. modvirker dog den nævnte lempeligere beskatning. Det gælder således bl.a. omlægningen af de enlige pensionisters forhøjede personfradrag til et indkomstafhængigt pensionstillæg og den øgede vægt på grønne afgifter.

Det tilføjes, at siden skatteomlægningen i 1993 er kommuneskatterne steget med 2,2 pct.-points, hvilket vil reducere værdien af pensionsformuerne og dermed de udbetalte pensionsbeløb.

Spm. nr. S 1212

Til finansministeren (27/1 98) af:

Frank Aaen (EL):

»Mener ministeren, at bankerne ved salg af præmieobligationer har opfyldt deres rådgivende forpligtelser, samt at bankerne videregiver oplysninger om den reelle risiko ved sådanne investeringer?«

Svar (5/2 98)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Spørgsmålet har været forelagt Økonomiministeriet, der har meddelt følgende:

Pengeinstitutter er underlagt dansk rets almindelige regler om erstatningsansvar i forbindelse med finansiel rådgivning.

Ved bedømmelse af pengeinstitutternes erstatningsansvar i forbindelse med finansiel rådgivning vil der blive lagt vægt på relevante lovbestemmelser m.v.

Ifølge bank- og sparekasseloven skal pengeinstitutter drives i overensstemmelse med redegørelse forretningspraksis og god pengeinstitutpraksis. Derudover har Forbrugerombudsmanden efter forhandling med bl.a. Finansrådet, udarbejdet et sæt retningslinjer om etik i pengeinstitutternes rådgivning samt kommentarer hertil. Endelig finder værdipapirhandelslovens regler om god værdipapirhandelsskik og krav til indretning og udøvelse af værdipapirhandleres virksomhed anvendelse på finansiel rådgivning, i det omfang et pengeinstitut udfører værdipapirhandel i henhold til værdipapirhandelsloven.

Retningslinierne om etik tilstræber, at pengeinstitutternes rådgivning tilgodeser hensynet til den enkelte kunde. Ifølge retningslinierne »skal pengeinstituttet altid have for øje, hvilken målgruppe produktet henvender sig til«.

Ved en vurdering af et pengeinstituts eventuelle erstatningsansvar i forbindelse med finansiel rådgivning vil der skulle foretages en konkret juridisk vurdering af de faktiske forhold i forbindelse med den ydede rådgivning.

Det skal i den anledning nævnes, at konkrete tvister mellem et pengeinstitut og dets kunder, kan indbringes enten for Pengeinstituttankenævnet eller domstolene.«

Hermed slutter de skriftligt besvarede spørgsmål.